

Abonyi Sándor

Az utolsó idők

Az utolsó időkkel kapcsolatban sok - időnként egymásnak és az igének is ellentmondó - írás és tanítás lát napvilágot, amik néha túlfeszített módon ingerlik és téves (időnként a világ végét prófétáló szolgálók által) meggondolatlan, elhamarkodott cselekedetekre ösztönzik Isten népét. Nagy a „most az utolsó időket éljük” és "közvetlenül az utolsó napok előtt vagyunk” népes tábora. Mivel rész szerint van bennünk az ismeret és Isten nem jelent ki mindent egy embernek, ezért a különböző részigazságok egymás mellé rakásával, és az ige mérlegén nem megálló részek kiszűrésével juthatunk közelebb a teljes igazsághoz. Néhány részigazsággal szeretnék én is hozzájárulni ehhez az utolsó idők dolgait kutató vizsgálódáshoz, amiben hiszem, hogy Isten vezetett az ige jobb megértésében és néhány kijelentéssel is gazdagított ezekkel kapcsolatban. Ez az írás nem lezárt – „kőbe vésett” - írás, hanem egy gondolkozási folyamat része, amiben az Úr elkezdett hónapokkal ezelőtt megmutatni dolgokat és hiszem, hogy a jövőben még további Istentől való gondolatokkal fog kiegészülni és másokat is inspirálni fog a Szent Szellem által újabb kijelentésekre. Így juthatunk közelebb a teljes igazsághoz, ahogyan Isten is látja a dolgokat. Olyan ez, mint amikor messziről egy hegy körvonalát látjuk, de ha közelebb megyünk, akkor kiderül, hogy az nem egy hegy, hanem egy egész hegyvonulat, hegyek láncolata, majd ismét közelebb menve már látszanak az első hegyen az erdők és a tisztások, és még közelebről nézve már az épületek is. Ha azonban kirándulást teszünk a hegyre és bemegyünk az erdőbe, akkor már csak a fákat látjuk és semmi mást. Valahogy így van ez az utolsó idő témájával is. Ahogyan az idő haladt előre, Isten emberei egyre világosabban láttak meg dolgokat, de manapság mintha már az lenne érzékelhető, hogy bent vagyunk az erdőben és „nem látjuk a fától az erdőt”. Ezekkel a gondolatokkal bocsájtom útjára és teszem megvizsgálás tárgyává ezt az írást.

Az „utolsó idők” időszakának értelmezése

Az első dolog, amit tisztáznunk kell, hogy az ige mit ért utolsó idők (utolsó napok) alatt. Az ószövetségi próféták úgy beszélnek az utolsó időkről, mint ami a jövőben lesz:

*„De van Isten az égben, aki a titkokat megjelenti; és ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi lesz az **utolsó napokban**.”* (Dániel 2:28)

*„Lészen **azután**, hogy **kiöntöm lelkemet minden testre**, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ...és csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, **mielőtt eljön az Úrnak nagy és rettenetes napja**.”* (Jóel 2:28-31)

„Izráel fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, ...azután megtérnek Izráel fiai és keresik az Urat, ... és remegve folyamodnak az Úrhoz és az Ő jószágához az utolsó időkben.” (Hóseás 3:4-5)

„Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, ... és özönleni fognak hozzá minden pogányok;” (Ézsaiás 2:2)

Ezek a próféták messziről tekintettek előre az utolsó időkre és ezért annak csak a 'körvonalait' látták, de nézzük meg, mit mondanak az újszövetségi írások Isten által ihletett hiteles szerzői, akik már pontosabban látták ezt az időszakot:

„Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által” (Zsidó 1:1)

„Ez az, ami megmondattott Jóel prófétától: És leszen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: .... amit ti most* láttok és hallotok”. (Ap.csel. 2:16-23) – * ezt Pünkösdkor mondta Péter a Szent Szellem kitöltetésre

Ezekből az igékből egyértelműen látjuk, hogy Jézus szolgálatával, ill. a Szent Szellem kitöltetésével, Pünkösdkor kezdődött el az 'utolsó időknek' nevezett korszak, ami az újszövetségi kor végéig tart!

Ez azt jelenti, hogy Jézus földi szolgálata óta már az utolsó napokban élünk! Már Pál is így írt Timótheust figyelmeztetve a kora keresztyénségére vonatkozóan, hogy "lesznek az emberek az **utolsó napokban** magukat szeretők", stb... és már az első generáció gyülekezete is várta vissza Jézust. Ebből adódóan az látszik, hogy Jézus eljövetele óta minden hívőnek, minden generációban úgy kell megélni a hívő életét, hogy számára **most vannak az utolsó napok** és Jézus bármikor visszatérhet. Ezért mindenkinek, minden generációban **készen kell lenni**, mert mindenkinek a saját korában, a saját cselekedetei alapján fog eldőlni, hogy kinek a neve lesz beírva az Élet könyvébe. **Az utolsó idők tehát nem a múlt, de nem is a jövő, hanem a teljes újszövetségi kor, minden újszövetségi hívőnek a saját kora! Jézus az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég. Ő az, aki szolgálatával elkezdte és újbóli megjelenésével le fogja zárja az „utolsó idők” korszakát, ami a teljes újszövetségi korszak.**

Az antikrisztus szelleme

Látható az igékből az is, hogy János apostol már a saját korában, az újszövetségi kor első generációjának idején, az első gyülekezetekben a *szellemben jelenlévő antikrisztusra* figyelmeztetett:

„Fiacskáim, itt az utolsó óra; és amint hallottátok, hogy az antikrisztus eljön, így most sok antikrisztus támadt; ahonnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók. És néktek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok. ... Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy a Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút és

az **antikrisztus szelleme**, amelyről hallottátok, hogy eljön; és **most e világban van már.**” (1 János 2:18-22; 4.3)

János azt mondta, hogy **sok antikrisztus** támad, sőt **sokan közülük váltak ki**. Ők igyekeznek mások fölé emelni magukat és ez által elfoglalni Jézus helyét – a fő szerepét – az egyházban, kiszorítva, helyettesítve Őt. Az alávetettséget igénylő, a hierarchia lépcsőin felfelé törekvő hivatásos papság (klérus és a pásztorok) ezt teszik 2000 év óta!

János apostol 2000 évvel ezelőtt az első gyülekezeteket figyelmeztető leveleiben már az **antikrisztus szellemének** jelenlétéről beszél, ami azóta is jelen van folyamatosan, minden generációban sok gyülekezetben. Az antikrisztus tehát nem egy konkrét személy, akire várni kell, hogy majd a jövőben meg fog jelenni, hanem sok antikrisztus támad minden generációban és az antikrisztus szelleme „ül be” – vesz lakozást - sok gyülekezetben, minden generációban. Érdekes, hogy az antikrisztus kifejezést az apokaliptikus Jelenések könyve meg sem említi, csak János első századi figyelmeztető levelei, de ott is inkább „sok antikrisztusról” és az „antikrisztus szelleméről” van szó!

A fenevad

Már Dániel próféta is kapott kijelentéseket a jövővel kapcsolatban. Az neki a jövő volt, de az újszövetség korában élőknek már jelen. Dániel két látást is kapott, amelyeket ha párhuzamba állítunk, újabb kijelentést kapunk.

Először négy **birodalmat** látott. Most itt elsősorban a számunkra érdekes **negyedik birodalomra** koncentrálunk:

*„A negyedik **birodalom** pedig erős lesz, mint a vas; mert miként a vas **széttör és összezúz mindent**; Hogy pedig lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttál: **a birodalom kétfelé oszol**, de lesz benne a vasnak erejéből, amint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel. És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép: **az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz**. Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel. És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, **mely soha örökké meg nem romol**, és ez a birodalom más népre nem száll át hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.”* (Dániel 2:40-44)

Megdöbbentő, hogy Dániel, aki a babiloni (első), majd a perzsa (második) birodalomban is élt – Isten szelleme által - milyen pontosan írta le az egymás után következő birodalmakat. Tudjuk a történelemből, hogy a perzsa birodalmat követő (harmadik) birodalom a Nagy Sándor nevéhez fűződő görög birodalom volt, amit a római (negyedik) birodalom követett. Megdöbbentő pontossággal írja le a római birodalom jellemzőit és annak a későbbi kettészakadását is a „két láb” képével bemutatva.

Egy másik látásában Dániel négy **állatot látott**, amik az előző látásának négy birodalmával állíthatók párhuzamba, amelyek közül **az utolsó vadállat rettenetesebb minden előbbinél:**

*„Ezek a **nagy állatok**, mik **négyen voltak, négy király**, akik **támadnak e földön**... Akkor bizonyosat kívántam tudni a **negyedik állat** felől, amely **különbözik mindamazoktól**, és rendkívül **rettenetes volt**; vasfogai és érckörmei voltak, falt és zúzott, és a maradékot lábaival összetaposta. A tíz szarv felől is, amelyek a fején volt, és afelől, amely utóbb növekedik és három esik ki előle; és ennek a szarvnak szemei voltak és **nagyokat szóló szája**; termete (mérete) is nagyobb a társaiénál. ... a **negyedik állat negyedik ország** lesz e földön, amely **különb lesz minden országnál**, és **megeszi az egész földet**, és **eltapodja és szétzúzza azt**. A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból **tíz király támad**, ...és **sokat szól a Felsőges ellen** és a magasságos egek szentjeit megrontja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt; és az ő kezébe adatnak ideig, időig és fél időig.” (Dániel 7:17-25)*

A leírás alapján joggal nevezhetjük a Dániel által látott **rettenetes vadállatot** „fenevadnak”, ami egy szinte leírhatatlan kegyetlenségű vadállatról szól.

Ha a két látást egymással párhuzamba állítjuk, akkor azt is látjuk ezek a vadállatok - „fenevadak” - minden estben egy-egy országgal, birodalommal azonosíthatók, ami közül a legutolsó – a római - birodalom volt a legrettenetesebb **birodalom**, ami letiport mindent. Látjuk továbbá azt is, hogy minden birodalomhoz egy király tartozott, tehát ezek a birodalmak egy személy által irányított birodalmak – királyságok, vagy császárságok voltak.

A Jelenések könyvében azt látjuk, hogy János apostol is látott több fenevadat, azaz birodalmat.

*„És láttam egy **fenevadat feljönni a tengerből**, amelynek **hét feje és tíz szarva volt**, és az ő szarvain **tíz korona**, és az ő fejein a **káromlásnak** neve. És e **fenevad**, amelyet láttam, ... és a **sárkány adta az ő erejét annak**, és az ő **királyiszekét**, és **nagy hatalmat**. És láttam, hogy **egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyítottatik; és csodálván, az egész föld követi a fenevadat**. És **imádják a sárkányt**, aki a **hatalmat adta a fenevadnak**; és **imádják a fenevadat**, ...Az is **adaték néki**, hogy a **szentek ellen hadakozzék**, és **őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen**. Annakokáért **imádják őt a földnek minden lakosai**, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, ... **Azután láttam más fenevadat feljönni a földből**, akinek két szarva volt, a **Bárányéhoz hasonló**, de úgy szólt, mint a **sárkány**; És **az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult**; És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek **adatnak néki**, hogy **cselekedje a fenevad előtt**; .... azt is teszi **mindenkivel, ... , hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek**; És **hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit**,*

hanem csak akin a **fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma**. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.” (Jel 13.1-18)

„És mikor elvégzik az ő bizonyágtételüket, a **mélységből feljövő fenevad** hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket. És az ő holttesteik fekszenek **ama nagy városnak utcáin**, amely lélek szerint Sodomának és Egyiptomnak hívják, **ahol a mi Urunk is megfeszítettett.**” (Jel 11:7-8)

„És lélekben elvitt engem egy pusztába és **láttam egy asszonyt ülni egy veres fenevaden**, amely teljes volt a káromlásnak neveivel, amelynek **hét feje és tíz szarva volt**. **Öltözött pedig az asszony bíborba és skárlátba**, és megékesítettett arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, És az ő homlokára egy név volt írva: **Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja**. És láttam, hogy az asszony részeg a szentek véréből és a Jézus bizonyágtévőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkoztam, mikor láttam őt. És monda nékem az angyal: **Miért csodálkozol? Én megmondom neked ez asszonynak titkát és a fenevadét, amely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van. ... A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal.**” (Jel 17:3-12)

Mit állapíthatunk meg ezekből? Azt, hogy János

- nem egy, hanem *több*, egymást követő „fenevadat”, azaz birodalmat is látott,
- az egymást követő „fenevadak”, birodalmak egyrészt különböznek egymástól: az egyik a *tengerből*, a másik a *földből*, a harmadik a *mélységből jön fel* és ezeken kívül látott János egy *veres* „fenevadat” is,
- ezek a birodalmak eltérnek a Dániel által látott birodalmaktól, ahol minden birodalomnak egy királya (szarv) volt; ugyanakkor közösek abban, hogy a János által látott birodalmakban mindenhol több király (szarv) van. Pld. tíz király (szarv) van és vannak, akik közülük csak rövid időre kapnak hatalmat.

Ezekből azt látjuk, hogy a negyedik, azaz a Római Birodalmat olyan birodalmak (országok, államszövetségek) fogják követni, amelyeknek már nem egy királya van, hanem több. Az államformájukat tekintve mondhatjuk azt, hogy ezek az országok, birodalmak az elhíttett nép imádatát, bizalmát élvező - választáson alapuló - köztársaságok, amelyek nagy hatalommal uralkodnak az elhíttett nép felett.

A fenevad bélyege

A bélyeg (billog) az állat, és rabszolga estében valójában tulajdonjogot fejezett ki, egy azonosító jel, hogy valaki vagy valami kinek a tulajdona. Szokás volt a tulajdonos azonosító névjegyét, monogramját állatra vagy rabszolgára rásütni, kifejezve ezzel, hogy valaki vagy valami, aki viseli a (billogot) *bélyeget* kinek a tulajdona. Azok a személyek, akik János látása szerint a „fenevad” *bélyegét* felveszik, azt fejezik ki

ezzel, hogy kihez tartoznak, kinek a tulajdonai. Két tulajdonos, azaz Úr van az univerzumban: Jézus Krisztus és a Sátán. Az igaz hívők, akik Jézusnak engedelmessé válnak az Ő tulajdonai, akik pedig nem engednek neki, azok a világ fiai, és ők a világ fejedelmének, a Sátánnak a gyermekei, tulajdonai.

A „fenevad bélyegének” a *homlokra* és *kézre* való felvétele olyan módon fejezi ki a tulajdonoshoz való tartozást, hogy a „*homlok*” (ahol az agyunk van) a *gondolkozást* és a „*kéz*”, amivel dolgozni szoktunk, a *cselekvést* jelképezi. Aki gondolkozásával és cselekedetével a világ szellemével azonosul, az az ember valójában a világ fejedelmének, a Sátánnak a tulajdona.

Azok veszik fel tehát a "fenevad bélyegét" az újszövetségi kor minden generációjában, akik a saját koruk elnyomó politikai rendszerével *azonosulnak "gondolkozásukban"* és azzal összhangban "*cselekednek*".

A fenevad száma

„Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat (666).” (Jel. 13:18)

A fentieket figyelembe véve úgy tekinthetünk egy köztársasági államformában működő politikai - hatalmi - rendszerre, mint egy olyan birodalomra, ahol nem egy, hanem több „király”(szarv) van. A médián keresztül ezek a birodalmak sokakat elhitetve megszerzik az emberek bizalmát és ezért „imádják őt” mindazok, „*akiknek a neve nincs beírva az Élet könyvébe*”. Az elhitetett nép azt hiszi, hogy a nép akarata jut kifejezésre a politikai választás demokratikus rendszerén keresztül, de valójában egy párt (szarv) vagy pártkoalíció (több sarv együtt), ha megszerzi a szavazatok 2/3-os többségét, azaz 66,6%-át, akkor látszólag a népakarat érvényesül, de valójában egy szűk csoport (több király) hatalmáról van szó az egész nép felett. Ezt a hatalmat az irányított médián keresztül igyekeznek meg is tartani és megnyerni a következő választást is. A **66,6 %-os szavazati arány**, ami egy titokzatos szám a Jelenések könyvében a **fenevadra jellemző azonosító szám: 666**.

A bűn embere, a veszedelem fia

A „bűn embere, a veszedelem fia” egy valóságos személy lesz közvetlenül az újszövetségi kor vége előtt:

„Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az (Jézus) el addig, míg nem bekövetkezik előbb a 'szakadás', és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga 'ül be' mint Isten az 'Isten templomába', Isten gyanánt mutogatván magát.” (2 Thessz. 2:3-4)

A 'nagy nyomorúságot', a 'pogányok teljességének bemenetelét' és az 'egész Izrael megtérését' követő dicsőséges királyság végén ez a személy lázítja fel a föld lakosait és elhitet óriási tömegeket Krisztus igazi követői közül és be fog következni az un.

nagy „szakadás”. Erre a személyre szintén az „antikrisztusi szellem” lesz a jellemző, de ő csak az újszövetségi kor végén fog megjelenni. A bűn embere „kevés ideig tartó” hatalmának a dicsőséggel visszatérő Jézus fog véget vetni.

A „*beül*” eredeti görög szava a „karhidzó” nemcsak fizikai értelemben vett beülést, hanem *jelenléte*t, esetleg szövetséget is jelent. Hasonlóan a parázna egyház (Nagy Parázna), amely a „fenevadon” „*lovagol*” valójában nem szó szerinti „lovaglást” jelent, hanem felülni (rátelepedni) valakinek a hátára, hogy hordozza őt, azaz kihasználva valakinek a hatalmát, szövetséget kötve, együtt uralkodik vele.

A nagy „szakadás” (hitehagyás)

A 2 Thessz. 2.3-ban Pál apostol nyomatékosan figyelmeztet arra, hogy „a hívők ne hagyják semmiképpen sem elhíttetni magukat”, mert a nagy „szakadás” csak az újszövetségi kor vége és *a bűn emberének megjelenése előtt fog bekövetkezni.*

A mai keresztyénség állapotát tekintve sokan úgy gondolják, hogy az utóbbi néhány évtizedben már az egész világon látható a hittől való „elszakadás”. Ez igaz bizonyos értelemben, csak nem szabad elfelejteni, hogy ez a hittől való elhajlás, ami mára széleskörű hitehagyássá változott már az első apostolok halála után, a második században elkezdődött. A tömegeket magában foglaló névleges keresztyénség valójában már közel két ezer év óta a hitehagyás, „szakadás” állapotában van. Konstantin császár már a III. században államvallássá tette a keresztyénséget (minden megtéretlen embert befogadtak) és az 'egyházi zsinatokon' elnöklő pápák is évszázadokon keresztül többnyire hitetlen - világi - emberek voltak. A csecsemőkeresztyénség általános bevezetésével (a tradicionális protestáns egyházaknál is) hitetlen, névleges keresztyének tömegét hozták létre. A közel két ezer év alatt a sok újjászületetlen – világi - ember befogadásával a gyülekezetek teljesen elvilágiasodtak, „hitehagyottá” váltak, akik évszázadokon át üldözték a kisebbséget képviselő - igazi, bizonyoságtevő keresztyéneket, akiket „eretnekeknek” tekintettek és kizárták a soraikból, sőt sokszor ki is végezték őket. Ebből az állapotból nem értelmezhető tehát a 2 Thessz. 2-ben említett nagy „szakadás”! Egy igazi nagy „szakadás” – hitehagyás - csak akkor értelmezhető, ha van a világ egészére kiterjedő - Jézus által *mennyeen és földön uralkodó* - dicsőséges keresztyénség, ahol **„erősen fog állani az Úr házának hegye”** (Ézsaiás 2.2). Ezt követően valóban nagy hittől való elszakadást fog jelenteni a *„bűn embere, a veszedelem fia”* által fellázított sokaság, amikor **rövid időn belül valóban igazi keresztyének óriási tömege fog elszakadni a hittől az egész világon.**

Isten Temploma

Az Ószövetségi időkben Isten Temploma a Jeruzsálemi Templom volt, ami 70-ben a római seregek által lerombolásra került és ezzel – szellemi értelemben - „lerombolásra került” a *kőből épült templomok, imaházak rendszere is*, mint Isten Temploma, mert Jézus ezen a téren is újat, jobbat alkotott. Jézus már a samáriai asszonnyal való beszélgetése során is egy **új templomról** beszélt, ami nem helyhez kötött és nem Jeruzsálemben van:

*„A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell. Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nékem, hogy **eljön az óra, amikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát....** **eljön az óra, és az most vagyon**, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóit.”* (János 4:20-23)

Később Jézus megmagyarázta, hogy valójában mit is ért az új templom alatt:

„Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépítéd azt? Ő pedig az ő testének templomáról szólt. Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékeznek az ő tanítványai, hogy ezt mondta;” (János 2:20-22)

Pál apostol a mennyei kijelentései hatására megértette a gyülekezet, azaz Krisztus testének lényegét és így beszélt róla a *tudatlan hívőknek*:

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.” (1 Kor 3:16-17)

„...Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek”. (2 Kor 6:16)

Az újszövetségi korban valójában tehát Krisztus teste, a bármely helyen egybegyűlő gyülekezet Isten Temploma, amit Jézus a kereszthalálával és feltámadásával három nap alatt épített fel, mielőtt elment a mennybe. Az Újszövetség korában újból felépíteni a Jeruzsálemi Templomot és beültetni abban királyként Jézust, elég testies gondolkozásra vall, és egy ószövetségi állapot restaurálását jelentené.

A nagy parázna

„Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, aki a sok vízen ül; akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai....láttam egy asszonyt ülni egy veres fenevaden, ... Öltözött pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesített volt arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, ... az asszony részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyágtévőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkoztam, mikor láttam őt. ... Itt az elme, amelyben van bölcsesség. A hét fő a hét hegy, amelyen az asszony ül;” (Jel 17:1-7, 9)

A nagy paráznáról itt sok mindent megtudunk:

- a föld királyaival paráználkodik a „fenevad hátán ülve”,
- kihívó, gazdag öltözet és nagy gazdagság jellemzi,
- részeg a szentek (mártírok) véréből,
- a hét hegy (Róma) az **asszony**, a Nagy Parázna székhelye.

Ez az igeszakasz nagyon pontosan leírja a katolikus egyházat, amelynek hivalkodása és gazdagsága (Vatikán) a világ leggazdagabb országaival vetekszik. Szélesebb értelemben ezek a jellemzők érvényesek azokra a protestáns egyházakra és szabad

egyházakra is, amelyek az „ökumené” keretében szövetségre lépnek egymással és a világgal, akikre együttesen is jellemző a világgal való paráználkodás.

A Menyasszony

„Én János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől száll alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.” (Jel 21:2)

A menyasszonynak része minden újjászületett, engedelmisségben járó győztes hívő, minden generációban **az Újszövetség teljes időszaka alatt**. A menyasszony a maga teljességében a kor végén, a feltámadás, ill. elragadtatás után jelenik meg a Vőlegény előtt, akinek visszatérésére minden hívő régóta vár és vágyakozik. Jézus menyasszonya szent, „szeplő és sömörgőzés nélküli”! A menyasszony nem parázna, aki valamikor a jövőben majd szentté válik, megtisztulva a paráznaságából, hanem minden generációban csak azok a hívők tartoznak a menyasszonyhoz, akik szentül élnek és Krisztusban halnak meg. Világosan kell látni, és rá kell döbenni, hogy a névleges keresztyénség óriási tömegéből csak a hívők, a gyülekezeti tagok kisebbsége, akik a „keskeny úton” járnak, tartoznak a menyasszonyhoz. Akik a világgal paráználkodnak – félig meddig világi életet élnek – és a „széles úton” járnak, ők nem a menyasszonyhoz, hanem a Nagy Paráznához tartoznak, ami a hamis egyház.

Az első feltámadás és Isten - „ezer éves” - királysága

Több ismert tanítást van ebben a témában, de sajnos az a zavaró ezekben, hogy ellentmondanak egymásnak és ez azt is jelzi, hogy valamelyik nem igaz, de melyik, vagy esetleg egyik sem?

Minden ezer éves királyságra vonatkozó tanítás a Jel. 20.2-7 igeszakaszra épül, ahol két feltámadás közé eső időszakot jelölnek meg az ezer éves királyság időszakának: a Krisztusban meghalt és feltámadt szentek és a hitetlenek feltámadása közötti időszak, a kor végén.

„És láttam egy angyalt leszállani a mennyből, akinél a mélységnek kulcsa, és egy nagy lánc a kezében. És megfogja a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és Sátán, és megkötözi azt ezer esztendőre, És veti őt a mélységbe, és bezárja azt és bepecsételi ő felette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre. És láttam királyiszékeket, és leülnek azokra, és adaték nekik ítélettétel; és láttam azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig.” (Jel 20:1-6)

Először nézzük meg, hogy más igék mit mondanak az „ezer esztendőről”?

A 2 Péter 3:6-13-ban a következőt olvashatjuk:

*„A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának (első feltámadás-második halál) napjára. Ez az egy azonban **ne legyen elrejtve előttetek**, szeretteim, hogy **egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap.**”*

Ebből az igéből, ami szintén az utolsó napokra utal, arról van szó, hogy tudni kell, hogy az un. „ezer esztendő” lehet jóval kevesebb, de több is!

Az evangéliumokban Jézus azt hagyta meg a tanítványainak, hogy Isten országát (királyságát) hirdessék.

Jézus maga mondja a következőket:

*„Ha pedig én Istennek Szelleme által űzöm ki az ördögöket, akkor **kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.**” (Máté 12:28)*

Értelemszerűen ez azt is jelenti, ha az Újszövetség időszakában (a Kezdet és a Vég között) az újjászületett hívők a Szent Szellem erejével szolgálhatnak, és ha kimennek a démonok, akkor ott VAN hatalommal Isten országa, Isten királysága.

*„Bizony mondom néktek, hogy **vannak némelyek az itt állók között, akik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.**” (Márk 9:1) (Péter, Jakab és János az elváltozás hegyén)*

*„Meggérdezte pedig a farizeusoktól, **MIKOR jön el az Isten országa**, felel nekik és monda: **Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé az Isten országa ti bennetek van.**” (Luk 17:20-21)*

Jézus szavaiból egyértelműen az látszik, hogy már az első eljövetelekor hatalommal elérkezett Isten királysága. Ezt láttuk hatalommal megnyilvánulni Pünkösdkor is, miután Jézus beült királyi székébe (a mennyben!), és elküldte maga helyett a Szent Szellemet.

Figyelemre méltó az is, hogy Péter apostol az 1 Pét 2:9-ben ezzel összhangban már a következőt mondja a kortársainak jelen időben:

*„**Ti** pedig választott nemzet, **királyi papság**, szent nemzet, megtartásra való nép **vagytok**, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;”*

A Szent Szellem által tehát már az első generációtól fogva KIRÁYI PAPOK azok, akik Jézusnak, mint KIRÁLYNAK (*fejnek*) engedelmeskednek.

Ez alapján Pünkösdkor elkezdődött Jézus királyságában a Jézussal való együtt uralkodás is, ahol Jézus a király, az újjászületett hívők pedig Jézus munkatársai a hatalommal való uralkodásban.

Ezekből eléggé egyértelműen úgy látszik, Jézus királysága hatalommal elkezdődött az első eljövetelekor és a második eljövetelekor fog véget érni, amikor visszaadja a hatalmat az Atyának. Erről beszél Jézus eléggé nyilvánvaló módon:

*„És hozzájuk menvén Jézus, szól nékik (apostoloknak), mondván: **Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én tí veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Amen!**” (Máté 28:18-20)*

Mi a helyzet akkor a hívők (első) és a hitetlenek (második) feltámadásának kérdésével, ami Isten (Jézus) királyságának Kezdetét és Végét jelzi?

A fenti Jelenések 20.1-6 igeszakaszban szó van

- első feltámadásról és
- második halálról is, amikből logikusan következik, hogy lenni kell
- első halálnak és második feltámadásnak is.

Nézzük most meg ezt a kérdést az ige tükrében. Az látszik és mindenki által tudott, hogy eltérés van a Krisztusban meghalt és a hitetlenül meghalt emberek feltámadása és ítélete között. Ez a hívők reménységének a lényege!

A korábban is hivatkozott Jelenések igeszakaszban a következőt olvashatjuk:

„A többi **halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás**” (Jel 20:5) *- hitetlenül meghalt emberek esetében.*

Itt egy érdekes kifejezést olvashatunk a hitetlenül meghalt emberek feltámadásáról. Tudjuk az igéből, hogy a hitetlen emberek úgy halnak meg (fizikailag), hogy a szellemük halott állapotban van. Az ige itt a *megelevenedést* és az *első feltámadást* azonos fogalomként kezeli. **Ez az** első feltámadás – mondja a *megelevenedésre!* Az újszövetségi kor végén a hitetlenül *meghalt* emberek szelleme *meg fog elevenedni* és ugyanakkor a fizikai testük is *feltámad*. A megelevenedett szellemükkel szellemi módon érzékelni fogják az elmúlt életük bűneit és így, amikor megjelennek az ítéletre Jézus, mint Bíró előtt, akkor belátják bűnösségüket és bizonyosságot szereznek, hogy az Igaz Bíró által elmondott vád igaz és ők méltók a halálra. Az ítélet a hitetlenek számára a *második halál* lesz.

*„A gyáváknak pedig és **hitetleneknek**, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a **tűzzel és kénkövel égő tóban** lesz, ami a **második halál.**” (Jel. 21:8)*

Amint említettük az un. „ezer éves királyságra” vonatkozó magyarázatok szerint a királyság kezdete a hívők feltámadása és a vége a hitetlenek feltámadása. Most nézzük meg mi a helyzet a hívők feltámadásával. A mindenki által jól ismert igeszakasz a következőket mondja:

„Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, ... az Isten is előhossa azokat, akik elaludtak a Jézus által ő vele együtt. ... Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak a Krisztusban;” (1 Thessz. 4:13-16).

Itt az ige érdekes módon az *elaludtak* kifejezést használja a hívők *fizikai halálára, mert az újjászületéskor megelevenedett szellemünk nem fog meghalni a test halálával, hanem örökké él.*

További ide tartozó igék:

„Minket, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, és együtt feltámasztott és együtt ültetett mennyekben, Krisztus Jézusban” (Ef 2:5-6)

Itt egyértelműen azt látjuk, hogy amikor a szellemünk *megelevenedett*, azzal együtt a Krisztussal fel is támadtunk, mert Ő „a feltámadás és az élet” és vele együtt a feltámadás szellemét is befogadjuk.

„Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred.. Monda neki Márta: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon. Monda néki Jézus: *Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.*” (János 11:23-26).

Itt azt látjuk, hogy Márta a Törvény szerint (mint fent a hitetlenek esetében) a test feltámadására gondol, ami az utolsó napon fog megtörténni. Jézus azonban, aki a *feltámadás és az (örök) élet*, itt szellemi módon egy teljesen más *feltámadásról* beszél: az óemberüket *halálba* adott és újjászületett hívők *megelevenedett* szelleméről, és egy új teremtésről a Krisztusban.

A hívők újjászületést követő víz alá merítése jól jelképezi ezt a szellemi *feltámadást*:

„Nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk.... Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is ő vele. Tudván, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik, ... Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban. ... ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a

halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.” (Róma 6.3-13)

Az őemberüket halálba adott, a bűnnek meghalt hívők, ha később testileg meg is halnak a Krisztusban, az olyan, mint az *elalvás* állapota, mert a *megelevenedett* („feltámadt”) szellemük életben marad – soha meg nem hal -, ezért rajta már nincs hatalma a második halálnak, a test fizikai halálának.

Erről beszélnek a következő igék is:

„Aki győz, annak nem árt a második halál.” (Jel. 2:11)

’Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig.’ (Jel. 20.6)

Ebből egyértelműen az látszik, hogy azok a minden korban élő - az őemberüket *halálba* adott, újjászületett szellemükben *megelevenedett, feltámadt* – hívők lesznek Krisztusnak papjai (királyi papság), és ők uralkodnak Krisztussal, mint Királlyal a Szent Szellem ereje által „ezer esztendeig”, vagyis egy ennél is hosszabb ideig; a Krisztusban való újjászületésüktől kezdve a vég napjaiig.

„Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

Jézus ezt közvetlenül a mennybe menetele előtt mondja a tanítványainak, amikor elkezdte királyi uralmát, mert legyőzte a halált és győzött minden fejedelemség felett.

Feltehetnénk a kérdést, hogy hol van az a dicsőséges egyház, egy dicsőséges Isten királysága, ami uralkodott az elmúlt két ezer éven át?

Látjuk, hogy Krisztus, mint király uralkodik közel két ezer év óta mindazokkal az újjászületett hívőkkel - királyi papokkal - együtt, akik neki engednek. Igaz, hogy Jézus azt mondta, hogy ez a királyság nem látható módon jön el, de már az első században is olyan bizonyágtevő erővel megjelent az akkori bizonyágtevő és Krisztus hatalmával szolgáló hívőkön keresztül, hogy felforgatták a világot és a császárok féltek a növekvő keresztyénség erejétől. Ezért Konstantin császár a III. században inkább államvallássá tette a keresztyénséget és ezzel - a világgal való egyesülés miatt – elvesztette erejét is. Isten azonban mindig megőriz egy maradékot, a bizonyágtevő keresztyének kis csapatát végig a történelem során, akik a politikai uralmat gyakorló királyok és a névleges világi egyház előtt többnyire láthatatlanok. Azok pedig, akik a névleges egyházat belülről akarták megreformálni, azokat eretnekeknek nyilvánították és kiátkozták. Ők a világ előtt - elrejtett módon - minden generációban Krisztus igaz bizonyágtevői voltak és uralkodtak Jézussal együtt mindenhol, ahol éltek.

Látnunk kell azonban azt is, hogy a zsidó nép Jézus meggyilkolása miatt Isten ítélete alá került, ezért „szétszórtatott minden pogányok közé” és ezt követően Isten a „pogányok felé fordult”. Lassan azonban „betelik a pogányok ideje” és egy – az egész világra eljövő – nyomorúságos időszak alatt még sok pogány és az „egész (egybegyűjtött) Izrael megtér”. A zsidó és pogány hívők egymással és Krisztussal való egységben - egy hosszú időszakon keresztül - sokkal nagyobb hatalommal fognak uralkodni mindaddig, míg a kor vége előtt, a dicsőséggel visszatérő Jézus leveri a *veszedelem fiának* lázadását. Az ítéletet követően a nagyobb részt elpusztult föld helyett Jézus új eget és új földet teremt és visszaadja a hatalmat az Atyának.

Ahogy az „örökkévalóság Atyja”, a „Vagyok” láthatja a dolgokat

Isten minden generációnak kijelenti magát. Minden generációban csak két út van: a világ útja, ami a "széles út" és a világból kihívtak (tehát valóban szentek) útja, ami a "keskeny út". Azon kevés hívők járnak a "keskeny úton", akik egyik korban és generációban sem veszik magukra a "fenevad bélyegét". Valójában ők alkotják a Menyasszonyt, az igazi Egyházat!"

Akik így gondolkoznak minden korban, azokat nem éri meglepetés az *utolsó ítélet* napján. Akik pedig másként gondolkoznak (a jövőben várják sok dolog bekövetkezését és felkészületlenül alszanak, mint a *bolond szüzek*), azokat meglepetés éri majd az Utolsó ítéletkor.

Isten az örökkévalóság Atyja, aki nincs időkorlát alá rekesztve és a mindenkori jelenben látja az egész örökkévalóságot. Ezért mutatkozott be úgy Mózesnek, hogy Ő a Vagyok, az örök jelen és ezért tudták azok a próféták, akik beléptek Isten jelenlétebe - az örökkévalóságba – kijelenteni a múltat. Mózes a teremtés történetét és János apostol pedig a több ezer éves újszövetségi kor történetét, ahogyan azt látjuk a Jelenések könyvében. A Jelenések könyve nem a jövőről szól, hanem Jézus első eljövételétől a több ezer éves teljes újszövetségi korszak szellemi és fizikai történéseinek párhuzamos, szimbolikus bemutatásáról. Ezért a Jelenések könyvének üzenete az újszövetségi kor minden generációjához és gyülekezetéhez szól, amit a „hét gyülekezet” (teljesség) bemutatása is jelez, ahol Jézus megítélve a gyülekezeteket rámutat a hibákra és tanácsokat ad a hívőknek a győztes élet eléréséhez. Megjelenik a Jelenések könyvében a fenevad, a nagy parázna és a menyasszony is, amiket minden generációnak a saját korában kell értelmeznie Isten kijelentése alapján. A természetes szinten azonban megjelenik egy időbeli előrehaladás is (az örökkévalóság leképezése a folyamatos jelenben), ami Isten aktuális üzeneteit jelenti annak a generációnak, akik éppen abban a korban élnek.

Így halad előre az *örökkévaló* Isten üdvtervének megvalósítása, ahol a folyamatos, mindenkori *jelenben* a Biblia egyes üzenetei aktuálissá válnak. Így jelenti ki Isten magát, minden korban és minden generációban az Övéinek, akiket a Fia által átvisz az örökkévalóság szellemi birodalmába. Ez által biztosítja számukra Isten tervének a folyamatos megértését és megvalósulását az időkorlátok közé rekesztett földön, a

mindenkori jelenben - együtt, párhuzamosan látva a szellemi (örökkévaló) és fizikai (időkorlát alá rekesztett) dolgokat.

Záró gondolatok:

Sokan úgy gondolják, hogy Jézus visszajövele nagyon közel van, de a fentiek alapján úgy tűnik, hogy Pál apostol thesszalonikiakhoz írt levélbeli figyelmeztetése - „*ne csaljon meg benneteket senki semmiképpen*” - nekünk is szól. Nem véletlen, hogy Pál nyomatékosan figyelmeztette erre a hívőket. Sok részletekbe menő utolsó idős tanításnál sajnos nincs egy átfogó szellemi látás, amin az egész felépülne. Ha az ige egészét és szellemi üzenetét nézzük, akkor nem szabad semmiképpen megfeledeznünk a következőkről:

- Jézus az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég. Szolgálatával és küldetésének teljesítésével elkezdődött az újszövetségi kor (Kezdet), majd felült az Atya jobbára, ahol az Atya a hatalmat teljességgel a Fiúnak adta, hogy mint király uralkodjon mennyen és földön.
- Jézus *maga helyett* küldte el(!) a Szent Szellemet, aki végzi tovább a munkát az egész földön. A mindenkire kitöltött Szent Szellem sokkal hatékonyabban végzi a munkáját, mint ha Jézus testben itt maradt volna a földön: „*jobb lesz nektek, ha én elmegyek*” – mondta Jézus!
- Jézus a munka folytatását - a Szent Szellem vezetésével és hatalmával - az övéire, az igazak gyülekezetére bízta. Jézus a *mennybemenetele óta királyként uralkodik* az Atya jobbán, és az általa elküldött Szent Szellem által folyamatosan *együtt munkálkodik az övéivel*: „*veletek leszek minden napon a világ végezetéig*”.
- Jézus, mint *igaz bíró* fog visszajönni a korszak végén (Vég), hogy mindeneket megítéljen. Jézusnak nem kell ismét visszajönnie emberként a földre ahhoz, hogy „lemondva a menny feletti uralmáról” egy kőtemplomba beülve királyként uralkodjon, amikor a Szent Szellem ezt sokkal jobban, hatékonyabban teszi ma az egész földön. Jézusnak földi királyként való uralkodása az ószövetségi zsidóság vágya volt, mert ők mindent csak a látható szinten tudtak elképzelni, szellemi megítélés helyett. Jézus megmondta, hogy az Ő Királysága „nem látható módon fog eljönni”. Jézus visszatérésével kapcsolatban ez az emberi, testies elgondolás Jézus egész küldetésének a meghazudtolása lenne, Jézus ugyanis már befejezte küldetését a földön: *elvégeztetett* – mondta a kereszten.
- Nem szabad elfelejteni, hogy *Jézus a mennybemenetele óta mennyen és földön uralkodó király*, akinek hatalma – Isten királysága - csak olyan hatalommal tud

megvalósulni a földön, amilyen hatásosak a hívők imái, és amilyen mértékben engedelmeskednek neki.